

ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรี: ศึกษาในแนวทาง
ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม ทฤษฎีการควบคุมตนเอง และทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน
Factors Affecting Crime Against Property of Offenders in the Thonburi Remand Prison:
Using Social Bonds, Self-Control and Differential Association Theories

พระมหาสมชาย จำปาทอง
Phramahasomchai Champathong

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) ศึกษาปัจจัยทางด้านการผูกพันทางสังคม ปัจจัยทางด้านการควบคุมตนเอง และปัจจัยการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรี 2) เสนอแนวทางในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในเรือนจำพิเศษธนบุรี จำนวน 254 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation) และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุ (Multiple Linear Regression) พบว่า ผู้ต้องขังฯ ส่วนใหญ่มีอายุโดยเฉลี่ย 31 ปี มีอายุโดยเฉลี่ยในขณะกระทำความผิด 30 ปี นับถือศาสนาพุทธ ได้รับการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 19,030 บาท อยู่กับภรรยาโดยมิได้สมรส มีบุตรด้วยกันโดยเฉลี่ย 2 คน และพ่อแม่อยู่ด้วยกัน มีสภาพครอบครัวที่รักใคร่กลมเกลียวกันดี เมื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยทางด้านการผูกพันทางสังคม โดยเฉพาะความผูกพันกับครอบครัว ปัจจัยทางด้านการควบคุมตนเองทั้ง 6 ด้าน ปัจจัยทางการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะด้านความถี่ในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิด มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และได้ข้อค้นพบจากการศึกษานี้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ต้องขังฯ มากที่สุด คือ ปัจจัยการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน รองลงมาคือปัจจัยการควบคุมตนเองและปัจจัยความผูกพันทางสังคมตามลำดับ และยิ่งพบว่าผู้ต้องขังฯ ที่มีอายุมากขึ้นมีแนวโน้มในการกระทำผิดมากขึ้น ผู้ต้องขังฯ ชาวคริสต์มีการกระทำผิดมาก ผู้ต้องขังฯ ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพมีการกระทำผิดมาก และผู้ต้องขังฯ ที่มีสภาพครอบครัวทะเลาะเบาะแว้งกันมีการกระทำผิดมากเช่นกัน

Abstract

The purposes of were 1) to study factors of social bond, self-control, and differential association affecting crimes against property of inmates in the Thonburi Remand prison and 2) to propose approaches in order to prevent and to correct crimes against property among inmates in special prison of Thonburi. 254 inmates convicted of crimes against property in the Thonburi Remand prison were the samples. The statistical applications were frequency, percentage, standard deviation, means, maximum values, minimum values, correlation analysis and multiple linear regression analysis. Most inmates were 31 years old, on average, while their average ages at the time of the offense was 30 years old. The majority was buddhist and educated at primary level. They earned their living by being general laborers with an average income of 19,030 baht per month. They cohabited with their wives without registering their marriage certificate as expanded families with two children on average and with their parents. They had warmly harmonized families. The test of hypotheses revealed that the factors of social bonds particularly the family

ข้อมูลบทความ

ส่งบทความ 28 เมษายน 2558
ตอบรับ 9 มิถุนายน 2558
เผยแพร่ออนไลน์ 24 สิงหาคม 2558

คำสำคัญ

การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
ความผูกพันทางสังคม
การควบคุมตนเอง
การคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน
crime against property
social bond
self-control
differential association

bond, the factors of self-control in six areas, the factors of differential association, especially frequency of association, affected crimes against property with a statistical significance at α .05 level. It was further found that the factor most affected crime against property was the factors of differential association followed by the factors of self-control and the factors of social bond, respectively. It was also found that inmates with growing older ages tended to offend more. The Christian inmates, inmates without profession and inmates with quarrelling family members offended more, too.

บทนำ

การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินเป็นอาชญากรรมพื้นฐานทั่วไป มีความเกี่ยวข้องกับการดำรงชีพของผู้กระทำผิดและมีหลาย

รูปแบบ ได้แก่ ปล้นทรัพย์สิน ชิงทรัพย์ ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ฉ้อโกงทรัพย์ ยักยอกทรัพย์ และทำให้เสียทรัพย์สิน ซึ่งในอดีตถึงปัจจุบันมีการกระทำผิดมาก ดังจะเห็นได้จากสถิติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงสถิติคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ปี พ.ศ. 2552-2556

ปี พ.ศ.	อัตราการรับแจ้ง	อัตราการจับกุม	อัตราการจับกุมร้อยละ
2552	63,921	21,827	34.15
2553	61,561	26,463	42.99
2554	50,774	26,556	52.30
2555	51,471	25,942	50.40
2556	50,149	23,067	46.00

ที่มา: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2557

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าอัตราการจับกุมคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในแต่ละปีจะมีแนวโน้มลดลง แต่เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับจำนวนคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้รับแจ้ง ทำให้ทราบว่าในแต่ละปีมีอัตราการจับกุมได้เพียงเล็กน้อย ซึ่งในปี พ.ศ. 2556 สามารถจับกุมได้เพียง ร้อยละ 46.00 เท่านั้น หมายความว่าคดีที่ไม่สามารถจับกุมได้ยังคงค้างเป็นจำนวนมาก และเมื่อพิจารณาสถิติในแต่ละพื้นที่ของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2556 พบว่า พื้นที่ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล มีคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน 3,858 คดี โดยคิดเป็น 68 คดีต่อแสนคน ซึ่งมีอัตราการกระทำผิดสูงเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรในพื้นที่อื่นๆ สถิติที่ได้แสดงมาข้างต้นสามารถบ่งชี้ได้ว่าในปัจจุบันการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินยังมีอัตราการกระทำผิดสูงและรุนแรง และเนื่องจากมีผู้ที่ไม่ถูกจับกุมเป็นจำนวนมาก จึงอาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาเกี่ยวกับทรัพย์สิน อีกประการหนึ่ง การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าวมีผลกระทบต่อที่รุนแรง ดังที่กล่าวไว้ในจักกวัตติสูตร (มหาวิทยาลัยมหา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539, น. 73) ว่า “เมื่อมีการลักขโมย ทำให้มีการฆ่า ทำให้มีการพุดโกหก ทำให้มีการกระทำผิดทางเพศและอื่นๆ” นอกจากนี้ การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินอาจจะมีผลกระทบต่อเหยื่อและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหยื่อ ดังที่ จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย (2551, น. 176-179) กล่าวว่าไว้ว่า เหยื่ออาชญากรรมอาจได้รับผลกระทบทางด้านร่างกาย ทางด้านจิตใจ และทางด้านทรัพย์สิน เช่น ร่างกายอาจได้รับบาดเจ็บ พิการ หรือได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต สูญเสียทรัพย์สินจากอาชญากรรม เสียค่ารักษาพยาบาล หรือค่าดำเนินคดี และมีจิตใจหดหู่กลัวอาชญากรรม เป็นต้น พ่อแม่หรือญาติพี่น้องของเหยื่ออาจได้รับผลกระทบทางด้านสังคม ทางด้านจิตใจหรืออาจจะต้องย้ายถิ่นฐานไปอยู่ที่อื่น นอกจากนั้น คนในชุมชนจะรู้สึกหวาดกลัวภัยจากอาชญากรรม และอาจจะทำให้วิถีชีวิตและความเป็นอยู่เปลี่ยนแปลงไป จะเห็นได้ว่าการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นได้ส่งผลกระทบต่อวงจรร่วมกันเป็นลูกโซ่ คือ มีผลกระทบต่อกันและกันเรื่อยไป

เมื่อผู้วิจัยได้พิจารณาสถิติและผลกระทบจากการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาว่าปัจจัยใดบ้างเป็นสาเหตุที่ทำให้คนเรากระทำผิด และได้เลือกกลุ่มประชากรที่เป็นผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในเรือนจำพิเศษธนบุรีและคดีถึงที่สุดแล้ว ได้รับโทษจำคุกไม่เกิน 15 ปี ซึ่งเป็นอัตราโทษที่ไม่สูง มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิดซ้ำเมื่อกลับคืนสู่สังคม หากได้ทราบข้อมูลที่เป็นจริงจากผู้ต้องขังฯ สามารถนำข้อมูลต่างๆ ไปเป็นแนวทางในการป้องกัน แก่ไข ผู้ต้องขังฯ เมื่อพ้นโทษจะได้ไม่กลับมากระทำผิดซ้ำอีก

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

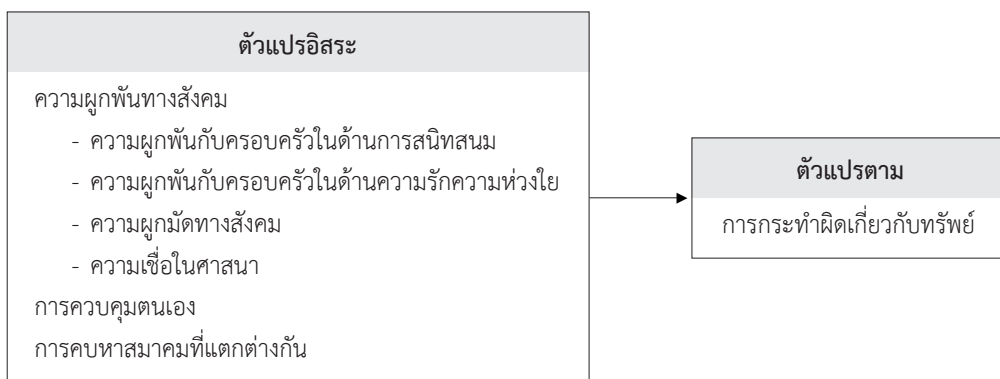
1. เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม การควบคุมตนเอง และการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรี
2. เพื่อเสนอแนวทางในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรี

การทบทวนวรรณกรรม

ทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับและเป็นที่ยอมรับของนักอาชญาวิทยาอย่างกว้างขวาง ซึ่งสามารถนำมาอธิบายปัญหาการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินได้เป็นอย่างดี ประกอบด้วย

1. ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (ซาญูคินิต กฤตยา สุริยมณี, 2555, น. 57-61) พัฒนาโดย ทราวิส เฮอร์ชชี (Travis Hirschi) ในปี 1969 มีใจความว่าบุคคลจะไม่กระทำผิดเพราะมีพลังอำนาจจากความผูกพันที่มีต่อผู้อื่นหรือสถาบันคอยยับยั้งไว้

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ความผูกพันนั้นมี 4 องค์ประกอบ คือ 1) ความผูกพัน (Attachment) หมายถึงอารมณ์ความรู้สึกกังวลใจที่มีต่อผู้อื่น 2) ความผูกมัด (Commitment) หมายถึง การทุ่มเทกำลังกายและกำลังใจให้กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง 3) การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม (Involvement) หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมต่างๆ 4) ความเชื่อ (Belief) หมายถึง ความเชื่อในกฎระเบียบของสังคมและความเชื่อในเรื่องศาสนา สาเหตุที่บุคคลกระทำผิดก็เพราะความผูกพันเหล่านี้ล้มเหลว

2. ทฤษฎีการควบคุมตนเอง (ซาญูคินิต กฤตยา สุริยมณี, 2555, น. 83-88) พัฒนาโดย มิคาเอล ก๊อตเฟรดสัน และ ทราวิส เฮอร์ชชี (Michael Godfredson และ Travis Hirschi) ในปี 1990 มีใจความว่าบุคคลจะกระทำผิด เพราะไม่สามารถหักห้ามอาการหรือแนวโน้มให้แสดงออกมาทางกายภาพได้ มี 6 ด้าน คือ ความหุนหันพลันแล่น การชอบงานง่ายๆ การชอบความเสี่ยง การชอบใช้กำลังกาย การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง การเป็นคนเจ้าอารมณ์ บุคคลเหล่านี้เรียกว่ามีการควบคุมตนเองต่ำ การจะทำให้บุคคลมีการควบคุมตนเองได้ดี ต้องอาศัยการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่เป็นสำคัญ

3. ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (ซาญูคินิต กฤตยา สุริยมณี, 2555, น. 107-112) พัฒนาโดย เอ็ดวิน เอช ซัทเธอร์แลนด์ (Edwin H. Sutherland) ในปี 1939 มีใจความว่าบุคคลจะกลายเป็นอาชญากร เพราะได้เรียนรู้เทคนิควิธีการในการกระทำผิด ความตั้งใจในการกระทำผิด เหตุผลในการกระทำผิด เป็นต้น จากบุคคลที่ใกล้ชิดด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายและซึมซับเข้ามาไว้ในใจอย่างต่อเนื่องจนมีความชื่นชอบในการกระทำผิดกฎหมาย ทั้งนี้การเรียนรู้ในเรื่องดังกล่าวจะมีมากขึ้นเรื่อยๆขึ้นอยู่กับความถี่ ระยะเวลา ลำดับความสำคัญก่อนหลังและความเข้มข้นของการกระทำผิดด้วย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน หมายถึง การลักทรัพย์ การฉ้อโกง การขโมยทรัพย์ การชิงทรัพย์ การปล้นทรัพย์ การฉ้อโกง การยักยอกทรัพย์ และการทำให้เสียทรัพย์สิน
2. ความผูกพันกับครอบครัวในด้านการสนิสนม หมายถึง ความสุขใจ การพูดคุย การเข้ากันได้กับภรรยา พ่อแม่ ลูก ของผู้กระทำผิดตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
3. ความผูกพันกับครอบครัวในด้านความรักความห่วงใย หมายถึง ความรักความห่วงใย ความกังวลใจที่มีต่อภรรยา พ่อแม่ ของผู้กระทำผิดตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
4. ความผูกมัดทางสังคม หมายถึง พันธสัญญาหรือการทุ่มเททั้งกำลังกายและกำลังใจให้กับหน้าที่การงาน ครอบครัวของผู้กระทำผิดตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
5. ความเชื่อในทางศาสนา หมายถึง ค่านิยมและความเชื่อในเรื่องบุญ-บาป เรื่องกฎแห่งกรรม เรื่องทริ-โอตตปัเป เรื่องนรกสวรรค์ เรื่องการทำบุญตักบาตร เรื่องการให้ทาน เรื่องการนั่งสมาธิและวิธีทำจิตใจให้สงบของแต่ละศาสนา การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา เรื่องอกุศลกรรมบถ 10 ประการ ของผู้กระทำผิดตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
6. การควบคุมตนเอง หมายถึง ความสามารถในการหักห้ามหรือยับยั้ง แนวโน้มหรือทำที่ที่จะกระทำผิด ซึ่งแสดงออกมาในรูปแบบของอาการต่างๆ ทางด้านบุคลิกภาพของผู้กระทำผิด มี 6 ด้าน คือ 1) ความหุนหันพลันแล่น 2) ขอบเสี้ยว 3) ขอบทำงานง่ายๆ 4) ขอบใช้กำลังกาย 5) ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง 6) เป็นคนเจ้าอารมณ์
7. การคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน หมายถึง จำนวนเพื่อนที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ระยะเวลาในการคบหากับเพื่อนที่สนิทเหล่านี้ ความถี่ในการคบหาสมาคมกับเพื่อนสนิท

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพการสมรสของผู้กระทำผิด สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ของผู้กระทำผิด ความผูกพันทางสังคม (ความผูกพันกับครอบครัวในด้านการสนิสนม ความผูกพันกับครอบครัวในด้านความรักความห่วงใย ความผูกมัดทางสังคม ความเชื่อในศาสนา) การควบคุมตนเองและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน

ตัวแปรควบคุม ได้แก่ อายุปัจจุบัน อายุขณะกระทำ

ความผิด ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ รายได้ต่อเดือนของผู้กระทำผิด การมีบุตร สภาพครอบครัวของผู้กระทำผิด

ตัวแปรตาม ได้แก่ การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ภูมิหลัง ได้แก่ อายุปัจจุบัน อายุขณะกระทำความผิด ระดับการศึกษา ศาสนาที่ตนนับถือ อาชีพ เงินเดือน สถานภาพการสมรสของผู้ต้องขังฯ การมีบุตร สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ และสภาพครอบครัวของผู้ต้องขังฯ

ความผูกพันกับครอบครัวในด้านความสนิสนม วัดได้จากการพูดคุย ความสุขใจ การเข้ากันได้กับคนในครอบครัว เช่น “ท่านพูดคุยกับพ่อมากน้อยเพียงใด” (1=น้อยที่สุด 2=น้อย 3=มาก 4=มากที่สุด)

ความผูกพันกับครอบครัวในด้านความรักความห่วงใย วัดได้จากความรักความห่วงใย ความกังวลใจที่มีต่อบุคคลในครอบครัว เช่น “เมื่อจะทำอะไรลงไป ท่านนึกถึงพ่อแม่มากน้อยเพียงใด” (1=น้อยที่สุด 2=น้อย 3=มาก 4=มากที่สุด)

ความผูกมัด วัดได้จากข้อคำถามเกี่ยวกับการทุ่มเทกำลังกายและกำลังใจให้กับครอบครัวหน้าที่การงาน เช่น “ท่านใส่ใจในหน้าที่การงานของท่านมากน้อยเพียงใด” (1=น้อยที่สุด 2=น้อย 3=มาก 4=มากที่สุด)

ความเชื่อเกี่ยวกับศาสนา วัดได้จากข้อคำถามเกี่ยวกับความเชื่อในเรื่องบาปบุญคุณโทษ เรื่องกรรม เป็นต้น เช่น “ท่านเชื่อเรื่องนรกมากน้อยเพียงใด” (1=น้อยที่สุด 2=น้อย 3=มาก 4=มากที่สุด)

การควบคุมตนเอง วัดได้จากข้อคำถามเกี่ยวกับความสามารถในการหักห้ามหรือยับยั้ง แนวโน้มหรือทำที่ที่จะกระทำผิด ซึ่งแสดงออกมาในรูปแบบของอาการต่างๆ ทางด้านบุคลิกภาพของผู้กระทำผิด เช่น “เมื่อมีใครมาแหย่หรือต่อแยะ ท่านพร้อมที่จะตอบโต้ทันที” (1=ตรงน้อยที่สุด 2=ตรงน้อย 3=ตรงมาก 4=ตรงมากที่สุด)

การคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน วัดได้จากข้อคำถามเกี่ยวกับจำนวนเพื่อนที่กระทำผิด เช่น “ท่านมีเพื่อนที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินกี่คน” (1 คน ถึง 10 คน) ระยะเวลาในการคบหาสมาคม เช่น “ท่านเคยคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินเป็นระยะเวลาประมาณกี่เดือนกี่ปี” ความถี่ในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิด เช่น “ท่านเคยคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดบ่อยแค่ไหน” (1=น้อยครั้ง 2=เป็นบางครั้ง 3=บ่อยๆ 4=เป็นประจำ)

การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน วัดได้จากข้อคำถามเกี่ยวกับจำนวนครั้งในการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในทุกฐานความผิด

(1 ครั้ง ถึง 6 ครั้งขึ้นไป)

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ที่มีความผูกพันทางสังคมต่ำ จะมีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินสูง
2. ผู้ที่มีการควบคุมตนเองต่ำ จะมีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินสูง
3. ผู้ที่คบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดมาก จะมีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ผู้ต้องขังชายซึ่งถูกศาลพิพากษาตัดสินลงโทษจำคุกในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินในเรือนจำพิเศษธนบุรี จำนวน 778 ราย
2. กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ต้องขังชายซึ่งถูกศาลพิพากษาตัดสินลงโทษจำคุกในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินในเรือนจำพิเศษธนบุรี จำนวน 254 ราย โดยใช้สูตรคำนวณของ Krejcie และ Morgan เป็นเครื่องมือในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งพัฒนาขึ้นตามหลักวิชาการ ซึ่งผ่านการตรวจสอบทั้งความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ ดังนี้

1. การสร้างแบบสอบถาม

การพัฒนาแบบสอบถามมีขั้นตอน ดังนี้

1.1 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย โดยศึกษาจากตำราวิชาการ วารสาร วิทยานิพนธ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

1.2 นำแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม และข้อคำถามจากงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติด: กรณีศึกษาผู้กระทำผิดร้ายแรงและมีโทษสูงและต้องดูแลเป็นพิเศษ (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2553, น. 142-146) ข้อคำถาม

จากงานวิจัยเรื่อง การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในประเทศไทย: แนวทางในการป้องกันและแก้ไข โดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายทางด้านอาชญาวิทยา (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2553) เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบสอบถามตามระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยมีเนื้อหาสาระครอบคลุมเนื้อเรื่องที่ศึกษา

1.3 นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นและตรวจสอบแก้ไขเรียบร้อยแล้ว นำเสนออาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและแก้ไข เพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

2. ลักษณะแบบสอบถาม

สำหรับข้อมูลที่ใช้ในแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ภูมิหลังของผู้ต้องขังฯ ซึ่งใช้เป็นตัวแปรอิสระ (Independent Variable) และตัวแปรควบคุม (Controlled Variable)

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ได้แก่ ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) ปัจจัยทางการควบคุมตนเอง (Self-Control) และปัจจัยทางการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association) ซึ่งใช้เป็นตัวแปรอิสระ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน (Property Crime) ซึ่งเป็นตัวแปรตาม

3. การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยทำการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบกับกลุ่มทดลอง คือ ผู้ต้องขังซึ่งถูกศาลพิพากษาตัดสินลงโทษจำคุกในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินในเรือนจำสมุทรสาคร จำนวน 90 ราย และนำแบบสอบถามดังกล่าวมาหาค่า Alpha-Coefficient โดยวิธีการของ Cronbach โดยกำหนดค่านัยสำคัญที่ .05 พบว่า มาตรฐานความผูกพันทางสังคม ทั้ง 3 ด้าน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาหรือมีค่าความเชื่อมั่น .919 คะแนน ส่วนมาตรฐานการควบคุมตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา .905 คะแนน ซึ่งถือว่ามาตรฐานทั้งสองส่วนมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

ผู้วิจัยทำการทดสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) มาแล้วทำการแก้ไขให้ถูกต้อง โดยเฉพาะความถูกต้องในเชิงเนื้อหาว่าแบบสอบถามมีเนื้อหาถูกต้อง ครอบคลุมเรื่องที่จะวัดหรือไม่ ซึ่งตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านอาชญาวิทยา

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 นำเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์และแบบสอบถามถึงคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยมหิดล (MU-IRB) เพื่อรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน

4.2 ทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ถึงผู้บัญชาการเรือนจำพิเศษธนบุรี เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้ต้องขังฯ ในเรือนจำพิเศษธนบุรี

4.3 อธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัยทั้งหมดแก่ผู้ต้องขังฯ ก่อนเริ่มทำแบบสอบถาม

4.4 ขอความร่วมมือให้เจ้าหน้าที่เรือนจำพิเศษธนบุรีช่วยแจกแบบสอบถามแก่ผู้ต้องขังฯ เพื่อตอบแบบสอบถามและผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของแบบสอบถาม

4.5 เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 254 ราย และนำข้อมูลที่ได้มาสรุปและประมวลผลข้อมูล

5. การประมวลผลข้อมูล

ผู้วิจัยนำตัวแปรในแบบสอบถาม มาสร้างตัวแปรในโปรแกรม SPSS โดยตั้งชื่อเป็นภาษาอังกฤษโดยสื่อความหมาย กำหนดระดับตัวแปรให้กับตัวแปรแต่ละตัว และนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากแบบสอบถามป้อนใส่ในโปรแกรมที่จัดเตรียมไว้และประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS for Window

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของปัจจัยภูมิหลังของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรี โดยนำเสนอเป็นตารางแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum)

6.2 สถิติเชิงอ้างอิง การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation) และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุหรือการวิเคราะห์การถดถอยเชิงซ้อน (Multiple linear Regression) เพื่อวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยระดับตัวแปรตามที่ให้นำมาศึกษาต้องอยู่ในระดับ Interval

ผลการวิจัย

ผู้ต้องขังฯ ส่วนใหญ่มีอายุโดยเฉลี่ย 31 ปี มีอายุโดยเฉลี่ย ในขณะที่กระทำความผิด 30 ปี นับถือศาสนาพุทธ ได้รับการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 19,030 บาท อยู่กับภรรยาโดยมิได้สมรส มีบุตรด้วยกัน

โดยเฉลี่ย 2 คน และพ่อแม่อยู่ด้วยกัน มีสภาพครอบครัวที่รักใคร่กลมเกลียวกันดี เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation) พบว่า ปัจจัยด้านความผูกพันทางสังคมมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ($r=-.193$) ปัจจัยด้านการควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ($r=.221$) และปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ($r=.422$) อย่างมีนัยสำคัญ .01 และเมื่อวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุ (Multiple linear Regression) พบว่า ผู้ต้องขังฯ ที่มีอายุมากขึ้น มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากขึ้น ($b=.361$) ผู้ต้องขังฯ ที่นับถือศาสนาคริสต์ มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากกว่าผู้ต้องขังฯ ที่นับถือศาสนาพุทธ ($b=22.934$) ผู้ต้องขังฯ ที่มีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีการกระทำผิดน้อยกว่าผู้ต้องขังฯ ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ($b=-7.580$) ผู้ต้องขังฯ ที่มีสภาพครอบครัวทะเลาะกันเป็นบางครั้ง มีการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังฯ ที่มีสภาพครอบครัวรักใคร่กลมเกลียวกัน ($b=2.270$) ผู้ต้องขังฯ ที่มีสภาพครอบครัวทะเลาะกันนานๆ ครั้ง มีการกระทำผิดมากกว่าผู้ต้องขังฯ ที่มีสภาพครอบครัวรักใคร่กลมเกลียวกัน ($b=4.023$) ผู้ต้องขังฯ ที่คบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากขึ้น 1 คะแนน มีการกระทำผิดมากขึ้น ($b=2.058$) ผู้ต้องขังฯ ที่มีการควบคุมตนเองต่ำเพิ่มขึ้น 1 คะแนน มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากขึ้น ($b=.099$) ผู้ต้องขังฯ ที่มีความผูกพันกับครอบครัวเพิ่มขึ้น 1 คะแนน มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินน้อยลง ($b=-.362$) โดยสรุป ตัวแปรทั้งหมดมีผลต่อตัวแปรตาม ร้อยละ 40.9 ($R^2=.409$) อย่างมีนัยสำคัญ .05 ตัวแปรทางด้านความผูกพันทางสังคม ความเชื่อในศาสนา จำนวนเพื่อนที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ระยะเวลาในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ไม่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินแต่อย่างใด อาจเนื่องมาจากอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ มีมากกว่า

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่า ผู้ที่มีความผูกพันทางสังคมต่ำ มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินสูงจริงตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ สมมติฐานดังกล่าวนี้จึงได้รับการยอมรับ เนื่องจากผู้ต้องขังฯ ที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในเรือนจำพิเศษธนบุรี มีความผูกพันทางสังคมต่ำ โดยเฉพาะความผูกพันกับครอบครัวในด้านความสนิทสนมและด้านความรักความห่วงใย เนื่องจากผู้ต้องขังฯ

ไม่มีความสนิทสนมกับพ่อแม่และภรรยาเพียงพอที่จะเล่าเรื่องต่างๆ ให้พ่อแม่และภรรยาฟังได้ เมื่ออยู่ใกล้กับพ่อแม่รู้สึกอึดอัดใจไม่ค่อยไว้วางใจให้ภรรยาดูแลทรัพย์สินภายในบ้าน ไม่ค่อยให้ความใส่ใจกับความสุขหรือความทุกข์ของภรรยา ลูกๆ ไม่ค่อยไว้วางใจปรึกษาเรื่องต่างๆ กับผู้ต้องขังฯ ไม่ค่อยห่วงใยความรู้สึกของพ่อแม่และภรรยาที่มีต่อการกระทำของตน และไม่ค่อยมีความห่วงใยสุขภาพของพ่อแม่ คนที่มีความผูกพันกับผู้อื่นต่ำจะมีลักษณะเป็นคนเห็นแก่ตัว ไม่มีศีลธรรมและมโนธรรม ไม่มีความละเอียดถี่ถ้วน ไม่มีความกตัญญูต่อพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย จะกระทำผิดได้ง่าย เพราะไม่มีพลังอำนาจแห่งความผูกพันมาควบคุมพฤติกรรมไว้ สาเหตุที่ทำให้ผู้ต้องขังฯ มีความผูกพันทางสังคมต่ำนั้น สามารถอธิบายได้ตามหลักทฤษฎีความผูกพันทางสังคมว่าผู้ต้องขังฯ อาจจะไม่ได้รับการอบรมบ่มนิสัยจากครอบครัวให้ยอมรับและประพฤติปฏิบัติตามกรอบบรรทัดฐานของสังคม หลักศีลธรรม และหลักมโนธรรม อาจจะไม่ได้รับการสอดส่องดูแลพฤติกรรมอย่างใกล้ชิดหรืออาจจะไม่ได้รับการลงโทษเมื่อกระทำผิดหรือเนื่องจากสภาพครอบครัวมีการทะเลาะเบาะแว้งกัน ไม่มีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อาจเป็นเงื่อนไขในการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่ดี ซึ่งจันทร์เพ็ญ อมรเลิศวิทย์ (2547, น. 122) และ นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล (2548, น. 74-82) กล่าวว่า การที่พ่อแม่ไม่รักใคร่สามัคคีกัน มีผลกระทบต่อพ่อแม่และลูกๆ ทำให้บรรยากาศในบ้านตึงเครียด บ้านไม่น่าอยู่ ลูกๆ อยู่ภายใต้ความกดดัน มีความขุ่นข้องหมองใจ ไม่รักพ่อแม่ และอาจจะหนีออกจากบ้านไปคบกับเพื่อนที่ไม่ดี โรเบิร์ต เจ แซมสัน (1987, อ้างถึงใน Wong, 2011, p. 43-44) กล่าวว่า สภาพของครอบครัวที่แตกแยกกัน (Family Disruption) นั้น อาจจะมีผลกระทบต่อครอบครัวควบคุมทางสังคมที่เป็นทางการ เช่น ความบกพร่องในการอบรมดูแลสมาชิกในครอบครัวให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบและค่านิยมของสังคม เป็นต้น และสภาพครอบครัวที่แตกแยกกันเช่นนี้ อาจจะมีผลกระทบต่อการศึกษาของ Altheimer (2010, p. 215-216) ได้ทำการศึกษารื่อง "An Explanation Analysis of Guns and Violent Crime in a Cross-Nation Sample of Cities" พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวแตกแยกมีอิทธิพลต่อการชิงทรัพย์ เป็นต้น เมื่อครอบครัวมีการทะเลาะเบาะแว้งกัน ทำให้ผู้ต้องขังฯ ไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนที่ดี จึงมีความผูกพันกับครอบครัวต่ำและอาจจะส่งผลให้ไม่มีความผูกพันในเรื่องอาชีพการงานและนำไปสู่การกระทำผิดได้ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าคนที่มีความผูกพันทางสังคมต่ำจะทุ่มเทกำลังใจและกำลังใจให้กับหน้าที่การงานมากกว่าคน

ที่ว่างงาน สร้างข้อผูกมัดที่ช่วยเหนี่ยวรั้งตนเองไม่ให้กระทำผิด เพราะกลัวการสูญเสียสิ่งที่ตนเองได้ทุ่มเทลงไป (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2555, น. 60) ซึ่งเป็นไปตามหลักความผูกพันหรือพันธสัญญา (Commitment) ของทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond) ที่อธิบายไว้ว่าเมื่อคนเราได้ทุ่มเทกำลังกายและกำลังใจให้กับเรื่องใดๆ เช่น เรื่องการศึกษา เรื่องอาชีพ เรื่องเกียรติยศชื่อเสียง เป็นต้น เท่ากับว่าคนเราได้สร้างข้อผูกมัดในเรื่องนี้ไว้แล้ว เมื่อคนเรามีพันธะในเรื่องใดๆ แล้ว โอกาสที่จะกระทำผิดก็ลดน้อยถอยลง (Hirschi, 1969, p. 20-21 อ้างถึงใน, ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2555, น. 61) เพราะจะต้องขังใจไว้ไตร่ตรองอยู่เสมอว่าการกระทำผิดครั้งนี้จะเสี่ยงต่อการสูญเสียในเรื่องการศึกษาเรื่องอาชีพที่ตนเองได้มีพันธสัญญามาก่อนหรือไม่ หากมีโอกาสจะสูญเสียสิ่งเหล่านั้น คนเราก็เลือกที่จะไม่กระทำผิด แต่โดยปกติคนเราจะจะไม่ยอมสูญเสียในเรื่องเหล่านี้ เพราะเป็นเครื่องรับประกันว่าเราจะสามารถมีชีวิตที่ดีได้ ในทิศทางตรงกันข้ามคนที่ไม่มีงานทำหรือว่างงานจะไม่มีความผูกพันเหล่านี้ จึงพร้อมที่จะกระทำผิดหรือประกอบอาชญากรรมได้ง่าย ฉะนั้นผู้ต้องขังฯ ที่มีความผูกพันทางสังคมต่ำจึงเป็นคนที่ขาดพลังอำนาจในการยับยั้งพฤติกรรมไม่ดีของตนเอง (Self Restraint) ขาดศีลธรรมประจำใจ (Moral Restraint) และกระทำผิด ซึ่งตามทฤษฎีความผูกพันทางสังคมได้อธิบายรับรองเกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมไว้ว่าคนที่มีความผูกพันทางสังคมต่ำ มีแนวโน้มในการกระทำผิดสูงและผู้ที่มีความผูกพันทางสังคมสูง มีแนวโน้มในการกระทำผิดต่ำ ผลการวิจัยนี้จึงเป็นไปตามทฤษฎีความผูกพันทางสังคม และมีความสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศไทย (วรรณิชษฐ์ บำรุงราษฎร์, 2544; ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2548; จิตราธรรม จิตรธร, 2551; ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และ อุณิษา เลิศโตมรสกุล, 2553; พิมพ์ทัย สังสุทธิ, 2555) และงานวิจัยในต่างประเทศ (Joseph, 1995; Ozbay, 2008)

จากการทดสอบสมมติฐาน 2 พบว่า ผู้ที่มีการควบคุมตนเองต่ำ มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินสูงจริงตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ สมมติฐานดังกล่าวนี้จึงได้รับการยอมรับ เนื่องจากผู้ต้องขังฯ ที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในเรือนจำพิเศษธนบุรี มีการควบคุมตนเองต่ำ (Low Self-control) โดยไม่สามารถควบคุมอาการหรือแนวโน้มต่างๆ ได้และนำไปสู่การกระทำผิด ซึ่งสามารถอธิบายได้ตามทฤษฎีการควบคุมตนเองว่า (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2555, น. 86) การที่ผู้ต้องขังฯ มีการควบคุมตนเองต่ำนั้น เพราะไม่สามารถยับยั้งหรือไม่มีอำนาจควบคุม (Controlling Force) อาการ (sign) หรือแนวโน้ม (Predisposition or Tendency)

ที่ฝังลึกอยู่ในบุคลิกลักษณะไม่ให้เห็นออกมามากมายนอกได้ อาการดังกล่าวนี้ ได้แก่ ความหุนหันพลันแล่น การชอบงานง่าย ๆ การชอบความเสี่ยง การชอบใช้กำลังกายมากกว่ากำลังใจ การยึดตนเองเป็นจุดศูนย์กลาง และการเป็นคนเจ้าอารมณ์ อาการหรือแนวโน้มต่างๆ สามารถสังเกตได้ด้วยพฤติกรรมดังต่อไปนี้

- 1) ความหุนหันพลันแล่น จะมีลักษณะพร้อมที่จะตอบโต้ทันทีเมื่อมีใครมาต่อแยะ ไม่วางแผนการอะไรไว้สำหรับอนาคตของตน ชอบทำให้ตนเองมีความสุขโดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่จะตามมาในภายหลังและมีความสนใจกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองในระยะสั้นมากกว่าระยะยาว
- 2) การชอบงานง่าย ๆ จะมีลักษณะชอบงานง่าย ๆ และพยายามหลีกเลี่ยงงานยากอยู่เสมอ ไม่ชอบงานที่สลับซับซ้อน พอใจกับการใช้ชีวิตที่เรียบง่ายไม่หวือหวาและไม่ชอบงานที่ปิดความสามารถของตนเอง
- 3) การชอบความเสี่ยง จะมีลักษณะชอบทำอะไรที่เสี่ยงๆ เพื่อทดสอบความสามารถของตนเอง ชอบทำอะไรที่ตื่นเต้นเร้าใจโดยไม่สนใจความเดือดร้อนและชอบการผจญภัย
- 4) การชอบใช้กำลังกายมากกว่ากำลังใจ จะมีลักษณะเป็นคนที่ไม่เลือกที่จะทำอะไรที่ใช้กำลังกายมากกว่ากำลังความคิด ชอบการเคลื่อนไหวไปมา ไม่ชอบอ่านหนังสือหรือใช้ความคิดและรู้สึกว่าคุณค่าตนเองมีพลังกำลังมากกว่าคนอื่น ๆ ที่อยู่รอบๆ รุนราวคราวเดียวกัน
- 5) การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง จะมีลักษณะเป็นคนที่ดีถึงตนเองก่อนเสมอ แม้ว่าคนอื่นจะเดือดร้อน เมื่อคนอื่นมีปัญหา จะไม่สนใจเพราะคิดว่าไม่ใช่ธุระของตน เมื่อทำให้คนอื่นอารมณ์เสีย จะไม่รู้สึกละอายใจและชอบหาสิ่งต่างๆ มาครอบครอง แม้ว่าสิ่งนั้นจะทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน และ
- 6) การเป็นคนเจ้าอารมณ์ จะมีลักษณะเป็นคนหงุดหงิด อารมณ์เสียง่าย เมื่อไม่พอใจจะใช้กำลังตัดสิน เมื่อโกรธจัดจะเป็นคนรุนแรงและน่ากลัว และเมื่อมีความขัดแย้งกับผู้อื่นอย่างรุนแรงจะขาดสติยั้งคิดเป็นต้น อาการหรือแนวโน้มเหล่านี้ ก๊อตเฟรดสัน และ เซอร์ชีกกล่าวไว้ (Shelley, 2000, น. 384, อ้างถึงใน ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2555, น. 85) ไม่ได้มีผลต่อการกระทำผิดโดยตรงจะต้องอาศัยโอกาสอำนวยให้บุคคลจึงจะกระทำผิดได้ การควบคุมตนเองต่ำและแนวโน้มต่างๆ ที่ฝังลึกอยู่ในบุคลิกลักษณะของผู้ต้องขังฯ นั้น (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2555, น. 88-89) สะท้อนให้เห็นความบกพร่องของครอบครัวในการอบรมเลี้ยงดู ก่อปรกับสภาพครอบครัวที่มีการทะเลาะเบาะแว้งกัน จึงส่งผลให้มีเงื่อนไขในการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่ดี ซึ่งความบกพร่องในการอบรมเลี้ยงดูนั้นประกอบด้วย การไม่อบรมบ่มนิสัยให้ลูกมีความอดทนอดกลั้น การไม่ยอมรับว่าลูกมีพฤติกรรมที่ไม่ดี การที่พ่อแม่ไม่ลงโทษหลังจากที่ลูกกระทำผิดและการที่พ่อแม่ไม่มีความ

สามารถในการอบรมเลี้ยงดูลูก เพราะฉะนั้น ผู้ต้องขังฯ จึงมีการควบคุมตนเองต่ำและมีอาการหรือแนวโน้มในการกระทำผิดอยู่ในบุคลิกลักษณะ และเมื่อโอกาสอำนวยให้ จึงกระทำผิดได้ง่ายและรวดเร็วกว่าคนทั่วไป ซึ่งแนวโน้มในการกระทำผิดนั้น สามารถส่งผลต่อการกระทำผิดในระยะยาวได้ ซึ่งมีออฟฟิต เจ้าของทฤษฎี Life Course Persistent Offender and Adolescent Limited offenders (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2555, น. 191) เชื่อว่าแนวโน้ม (Predisposition) หรืออาการที่ฝังรากลึกลงไปบุคลิกลักษณะ (Trait) ของคนเราสามารถติดตัวคนเราไปได้ตลอดชีวิต เปลี่ยนแปลงได้ยาก ก่อปรกับมีความเห็นด้วยกับการละเมิดกฎหมายอยู่แล้ว จึงทำให้คนเรามีโอกาสในการกระทำผิดได้เมื่ออายุมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันหากผู้ต้องขังฯ ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างดีจากครอบครัว โดยมีการอบรมบ่มนิสัย (Socialized Child) มีการดูแลเอาใจใส่ (Supervision) และมีการลงโทษ (Punishment) เมื่อกระทำผิดจะหล่อหลอมให้ผู้ต้องขังฯ มีพลังอำนาจในการควบคุมตนเอง มีสันติธรรม มีสติสัมปชัญญะ สามารถยับยั้งความคิดและพฤติกรรมของตนเองได้ ฉะนั้น การควบคุมตนเองจึงมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการกระทำผิด คือ คนที่มีการควบคุมตนเองสูงจะมีแนวโน้มในการกระทำผิดต่ำ และคนที่มีการควบคุมตนเองต่ำ จะมีแนวโน้มในการกระทำผิดสูงและอาจสรุปได้ว่าผู้ต้องขังฯ ในเรือนจำพิเศษธนบุรี มีการควบคุมตนเองต่ำและกระทำผิด ฉะนั้น ผลการวิจัยดังกล่าวจึงมีความสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศไทย อย่างเช่นการศึกษาของ วรณชัชฎ์ บำรุงราษฎร์, 2544; ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2548; กลุ่มงานพัฒนาระบบการพัฒนาพฤตินิสัย, 2552; ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2553; เสกสิทธิ์ สวรรยาธิปติ, 2554 และงานวิจัยในต่างประเทศ อย่างเช่นการศึกษาของ Keane, Maxim, และ Teevan, 1993, อ้างถึงใน ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2553; Baron, 2003; Cheung และ Cheung, 2008

จากการทดสอบสมมติฐาน 3 พบว่า ผู้ที่คบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดมาก มีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากจริงตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ สมมติฐานดังกล่าวนี้จึงได้รับการยอมรับเนื่องจากผู้ต้องขังฯ ในเรือนจำพิเศษธนบุรี เข้าไปคบค้าสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตั้งแต่ 1 คน ถึง 10 คนขึ้นไป โดยใช้ระยะเวลาในการคบหา ตั้งแต่ 1 เดือน ถึง 360 เดือน โดยเฉลี่ยคนละประมาณ 39.95 เดือน หรือประมาณ 3 ปี การเข้าไปคบค้าสมาคมกับเพื่อนประเภทนี้ จึงมีโอกาสอยู่ร่วมกัน และได้พูดคุย

กัน ได้พบเห็นแบบอย่างที่ไม่ดี ได้เรียนรู้เทคนิคและวิธีการในการกระทำผิดของเพื่อน ได้เรียนรู้แรงผลักดันและแรงดลใจในการกระทำผิด การให้เหตุผลในการกระทำผิดและทัศนคติต่อการกระทำผิด เอ็มเพ และคณะ (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2555, น. 110) กล่าวว่า การเรียนรู้เทคนิคและวิธีการในการกระทำผิดเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างมาก เพราะการเรียนรู้เรื่องเหล่านี้มากขึ้น ย่อมส่งผลให้มีการกระทำผิดมากขึ้น เนื่องด้วยอัตราการกระทำผิดย่อมผันแปรไปตามการเรียนรู้เทคนิคและวิธีการในการกระทำผิด เพราะฉะนั้น ผู้ต้องขังฯ จึงได้เรียนรู้ค่านิยมและวัฒนธรรมในการกระทำผิดจากเพื่อนที่กระทำผิดแล้วซึมซับเอาค่านิยมและวัฒนธรรมเหล่านั้นเข้ามาไว้ในใจอย่างต่อเนื่องจนมีความชินชาและเห็นด้วยหรือรู้สึกชื่นชอบการกระทำผิดกฎหมาย ซึ่งการเห็นด้วยกับการกระทำผิดกฎหมายเป็นหัวใจสำคัญของทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันอย่างแท้จริง เพราะหากว่าบุคคลได้เรียนรู้ค่านิยมและวัฒนธรรมในการกระทำผิด แต่ไม่เห็นด้วยกับการกระทำผิดกฎหมาย บุคคลนั้นย่อมไม่กระทำผิด อีกตัวแปรหนึ่งซึ่งส่งผลให้มีการกระทำผิดมากขึ้น คือ ตัวแปรด้านความถี่ในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดโดยผู้ต้องขังฯ ที่คบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดถี่มากขึ้นมีการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มากขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มผู้ต้องขังฯ ที่นับถือศาสนาคริสต์ มีการกระทำผิดมากกว่ากลุ่มผู้ต้องขังฯ ที่นับถือศาสนาอื่นๆ เพราะได้คบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดถี่มากกว่ากลุ่มผู้ต้องขังฯ ที่นับถือศาสนาอื่นๆ ซึ่งสามารถอธิบายได้ตามหลักการของทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันว่า กลุ่มผู้ต้องขังฯ โดยเฉพาะกลุ่มที่นับถือศาสนาคริสต์ มีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดถี่มาก ส่งผลให้ได้เรียนรู้เทคนิคและวิธีการในการกระทำผิด แรงดลใจ การให้เหตุผลตลอดจนทัศนคติต่อการกระทำผิดมากขึ้น จึงได้กระทำผิดมากขึ้นและการที่กลุ่มผู้ต้องขังฯ ที่นับถือศาสนาคริสต์ มีการกระทำผิดมากกว่ากลุ่มผู้ต้องขังฯ ที่นับถือศาสนาอื่นๆ นั้นมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนตรี บุญนาค (2542, น. 106) อีกด้วย ฉะนั้น ด้วยเหตุผลของทฤษฎีดังกล่าว จึงทำให้ปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรี ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศไทยอย่างเช่นการศึกษาของ มนตรี บุญนาค, 2542; ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2548; ยุบลวรรณ ต้นเกียรติ, 2550; จิตราภรณ์ จิตรธร, 2551; ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และอุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2553; อุษณีย์ ทิพย์สุวรรณ, 2555 และงานวิจัยในต่างประเทศอย่างเช่นการศึกษาของ Cheung, 1997,

อ้างอิงใน ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2551; Alarid et al., 2000, อ้างถึงใน ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2551; Silverman และ Caldwell, 2008

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นอิทธิพลของปัจจัยที่มีต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) การคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยเฉพาะความถี่ในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน 2) การควบคุมตนเองต่ำ และ 3) ความผูกพันทางสังคม โดยเฉพาะความผูกพันกับคนในครอบครัว และตัวแปรหรือปัจจัยภูมิหลังที่ช่วยในการอธิบายปัจจัยทางทฤษฎีที่มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ได้แก่ อายุปัจจุบัน ศาสนาที่ตนนับถือโดยเฉพาะศาสนาคริสต์ สถานภาพครอบครัวที่ทะเลาะกัน และกลุ่มอาชีพรัฐวิสาหกิจ โดยสรุปปัจจัยทั้งหมดเหล่านี้มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ต้องขังฯ ในเรือนจำพิเศษธนบุรี 40.9%

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การวิจัยนี้ทำให้ทราบปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่สำคัญ ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขผู้ต้องขังฯ ดังนี้

1. เรือนจำควรฝึกอบรมอาชีพให้กับผู้ต้องขังฯ โดยอาชีพนั้นจะต้องมีความหลากหลายมากขึ้น ให้ตรงกับความสนใจของแต่ละกลุ่มคนและสามารถให้ผู้ต้องขังฯ เป็นผู้ประกอบการเองได้เนื่องจากมีข้อจำกัดในการสมัครงานเป็นลูกจ้างบริษัทห้างร้านต่างๆ และมีการวางแผนเรื่องรายได้จากการขายสินค้าที่ผลิตจากเรือนจำให้กับผู้ต้องขังฯ สำหรับเป็นทุนในการประกอบอาชีพหลังพ้นโทษ เมื่อผู้ต้องขังฯ กลับคืนสู่สังคมแล้วจะได้นำความรู้ที่ได้และทุนที่สะสมไว้ไปประกอบอาชีพ หรือเรือนจำอาจจะประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐอื่นๆ ในการจัดเตรียมอาชีพรองรับให้กับบุคคลเหล่านี้หลังจากพ้นโทษก็ได้ เมื่อผู้ต้องขังฯ มีอาชีพการงานมั่นคง จะทำให้ไม่กระทำผิดซ้ำอีก ในเรื่องอาชีพนี้มีความเกี่ยวข้องกับการสร้างความผูกพันทางสังคมแก่ผู้ต้องขังฯ คือเมื่อผู้ต้องขังฯ มีอาชีพการงานมั่นคง จะไม่กล้าเสี่ยงไปกระทำผิดซ้ำอีก เพราะมีเรื่องอาชีพการงานให้ห่วงกังวลใจและมีการทุ่มเทกำลังกายและกำลังใจให้กับอาชีพการงานของตน อีกทั้งช่วยในการลดเวลาในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดอีกด้วย

2. เรือนจำควรให้ความสำคัญกับผู้ต้องขังในทุกศาสนา โดยอาจประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ให้ผู้นำศาสนาหรือนักบวชของแต่ละศาสนาเข้ามาช่วยฟื้นฟู เยียวยาสภาพจิตใจของผู้ต้องขังฯ เพราะนักบวชแต่ละศาสนาจะ เข้าใจบริบทของศาสนิกของตนได้เป็นอย่างดี

3. หน่วยงานของรัฐ เช่น กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ควรจัดโครงการหรือโปรแกรมสำหรับ วางแผนครอบครัวให้กับสถาบันครอบครัว เช่น เรื่องบทบาทหน้าที่ ของสมาชิกในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูบุตรหลาน การเข้าใจ ธรรมชาติของแต่ละคนและการปรับตัวเมื่ออยู่ร่วมกัน หากมี โครงการเหล่านี้สามารถลดการทะเลาะวิวาทกันได้ ครอบครัวจะ ได้อยู่อย่างมีความสุข

4. ครอบครัว พ่อแม่ควรเอาใจใส่อบรมเลี้ยงดูบุตรหลาน อย่างใกล้ชิด โดยมีการอบรมบ่มนิสัยตั้งแต่เยาว์วัยในเรื่องกฎ ระเบียบของสังคม รวมถึงเรื่องคุณธรรมจริยธรรมต่างๆ มีการสอด ส่องดูแลพฤติกรรมของลูกอย่างใกล้ชิด ไม่ปล่อยให้ลูกมีพฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสม และเมื่อลูกกระทำผิดจะต้องมีการลงโทษให้ เหมาะสมกับความผิดและทันที่ที่จะได้เกิดความกลัวจำ ไม่กระทำผิดอีก แนวทางเหล่านี้จะช่วยสร้างความผูกพันกับ ครอบครัวและสร้างพลังอำนาจการควบคุมตนเองให้กับบุตรหลาน ได้เป็นอย่างดี จะไม่ต้องลงโทษเมื่ออายุมากขึ้น

5. โรงเรียน ครูอาจารย์ นอกจากจะมีหน้าที่สอนวิชา ความรู้และเรื่องคุณธรรมจริยธรรมแล้ว ยังต้องคอยสอดส่องดูแล พฤติกรรมของลูกศิษย์อย่างใกล้ชิด อบรมให้ลูกศิษย์รักษาระเบียบ วินัยของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด เมื่อมีการละเมิดระเบียบวินัยของ โรงเรียน จะต้องมีการลงโทษนักเรียนอย่างเหมาะสมเพื่อให้เกิด ความกลัว จำ การกระทำดังกล่าวช่วยฝึกความอดทนอดกลั้น ฝึกการยับยั้งชั่งใจ พร้อมทั้งสร้างความผูกพันกับโรงเรียนให้กับ ลูกศิษย์

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยออกแบบข้อคำถามเกี่ยวกับความเชื่อเกี่ยวกับ ศาสนากว้างเกินไป ควรมีการสนทนากลุ่ม (Focus group) กับกลุ่ม ผู้ต้องขังฯ ก่อนสร้างเครื่องมือวัดเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับศาสนา เพื่อให้ทราบว่าคุณสมบัติผู้ต้องขังฯ มีความเข้าใจเรื่องศาสนาอย่างไร ผู้วิจัยจะได้สร้างเครื่องมือวัดได้ตรงประเด็น

2. ผลการวิจัยขององค์ประกอบความเชื่อเกี่ยวกับ ศาสนามีความสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศไทยและต่าง

ประเทศ กล่าวคือ คนที่มีความเชื่อเกี่ยวกับศาสนา มีการกระทำ ผิดอยู่ตลอดเวลา ฉะนั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรหาสาเหตุว่าเพราะ เหตุใดคนที่มีความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาจึงกระทำผิด

3. การวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการ สัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกหรือใช้การวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed Method) อาจจะเหมาะสมมากกว่า

4. งานวิจัยนี้นอกจากจะทดสอบสถิติระหว่างตัวแปร ทางทฤษฎีกับตัวแปรตาม คือ การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินแล้ว ยังได้มีการทดสอบการมีผลระหว่างตัวแปรทางทฤษฎี (ตัวแปร อิสระ) ด้วย ฉะนั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรให้ความใส่ใจในประเด็น ดังกล่าว เพื่อให้เกิดความครบถ้วนและความหลากหลายในการนำ เสนอผลการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กลุ่มงานพัฒนาระบบการพัฒนาพฤตินิสัย. (2552). *ปัญหาการกระทำ ผิดซ้ำ จากเรือนจำสู่กำแพงเรือนจำ: ศึกษาเฉพาะกรณี ผู้ต้องขังวัยหนุ่ม*. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิจัยและพัฒนา ระบบงานราชทัณฑ์ กรมราชทัณฑ์.
- จิตรารัตน์ จิตรธร. (2551). *การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ในฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน* ศึกษาเชิงทฤษฎีการควบคุม ตนเอง การควบคุมทางสังคม และการคบหาสมาคมที่แตกต่าง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2551). *สังคมวิทยาอาชญากรรม*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทร์เพ็ญ อมรเลิศวิทย์. (2547). *การควบคุมทางสังคม Social Control*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี. (2548). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. วิทยานิพนธ์ปริญญา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี. (2555). *ทฤษฎีอาชญาวิทยาร่วมสมัยกับการ วิจัยทางด้านอาชญาวิทยาในปัจจุบัน (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. นนทบุรี: หินทรายการพิมพ์.
- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล. (2551). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิด ร้ายแรงทางเพศ กรณีการข่มขืนและการโทรมหรึง ของเด็กและเยาวชนชายในบริบทของทฤษฎีเชิงบูรณาการ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.
- _____. (2553ก). *การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ในประเทศไทย-แนวทาง ในการป้องกันและแก้ไขโดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนาย ทางด้านอาชญาวิทยา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการ ยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.

- _____ (2553ข). ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติด: กรณีศึกษา ผู้กระทำผิดร้ายแรงและมีโทษสูงและต้องดูแลเป็นพิเศษ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม.
- นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. (2548). *อาชญากรรม การป้องกัน: การควบคุม* (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: พรทิพย์การพิมพ์.
- พรรณนิภา บุรพาชีพ และคณะ. (2553). *โครงการการสำรวจการกระทำผิดด้วยตนเอง (Self-report Crime Survey)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.
- พิมพ์ชัย สังสุทธิ. (2555). ความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงกับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน: ศึกษาในแนวทางของทฤษฎีความกดดันทั่วไป ทฤษฎีการควบคุมตนเองและทฤษฎีความผูกพันทางสังคม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มนตรี บุญนาค. (2542). *วิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำในคดีเสพยาบ้า: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เล่มที่ 11*. กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ยุบลวรรณ ต้นเขียวรัตน์. (2550). *โมเดลเชิงสาเหตุการกระทำผิดของเยาวชน: การบูรณาการของ 3 ทฤษฎีทางสังคมวิทยาเพื่อการอธิบายการกระทำผิดของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.
- วรรณิษฐ์ บำรุงราษฎร์. (2544). *ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน กรณีลักทรัพย์ของเด็กและเยาวชนหญิงในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2557). สถิติคดีอาญา. สืบค้นจาก <http://pitc.police.go.th/dirlist/dirlist.php?dir=/crimes>
- เสกสิทธิ์ สวรรยาธิปิติ. (2554). *การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ยาเสพติดและชีวิตร่างกาย (คดีร้ายแรง) ของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล: การศึกษาวิจัยโดยใช้ทฤษฎีการควบคุมตนเอง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อุษณีย์ ทิพย์สุวรรณ. (2555). *เทคนิคการแก้ตัวกับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน: ศึกษาเฉพาะศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Alzheimer, I. (2010). An explanation analysis of guns and violent crime in a cross-nation sample of cities. *Southwest Journal of Criminal Justice*, 6(3), 204-227.
- Baron, S. W. (2003). Self-control, social consequences, and criminal behavior: Street youth and the general theory of crime. *Journal of Research in Crime and Delinquency*, 40(4), 403-425.
- Cheung, N. W. T., & Cheung, Y. W. (2008). Self-control, social factors and delinquency: A test of the general theory of crime among adolescents in Hong Kong. *J Youth Adolescence*, 37, 412-430.
- Joseph, J. (1995). Juvenile delinquency among African Americans. *Journal of Black Studies*, 25(4), 475-491.
- Ozbay, O. (2008). Strain, social bonding theories and delinquency. *C.U. Sosyal Bilimler Dergisi*, 32(1),1-6.
- Silverman, J. R., & Caldwell, R. M. (2008). Peer relationship and violence among female juvenile an exploration of difference among four racial/ethnic populations. *Criminal Justice and Behavior*, 35(3), 333-343.
- Wong, S. K. (2011). Reciprocal effect of family disruption and crime: A panel study of Canadian Municipalities. *Western Criminology Review*, 12(1), 43-63.